

פרשת יתרו < 143 > כ"א שבט תשע"ג

גילוי דעת

פ' קבד מלך הדבר... (שמות י"ז, י"ח)

מפשיל שרוולים

אבי וורצמן נרגש לקראת מינויו כחבר כנסת ומודע לאחריות ולעבודה הקשה המצפה לו

שותפות בנטל

הרב אליעזר גרינוולד על הזכות של כולנו להיות שותפים בנטל

ויצאו ממנו מים ישוהן בר טוב מכיר לנו את 'מעין מאיר' היוצא מהסלע.

גילוי לב בתגובה למכתב המרגש מהשבוע שעבר.

תגי הובקמן בראיון אחד על אחד בעקבות הוצאת ספרו האוטוביוגרפי: לחן פורת - סיפור חייו.

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

תהיה חכם

נהיגה/התנהגות נכונה מהיבטים שונים

"...לא טוב הדבר אשר אתה עושה... שמע בקולי איעצך...
וישמע משה ויעש..."

החכמה בכביש היא לדעת לוותר, להימנע מ"רדיפות" ומשחקי "ענישה" כדי "לחנך" את מי ש"עשה לנו תרגיל". אין צורך להיות כל הזמן ראשון. ברוב המקרים כולם נפגשים ברמזור, בהמתנה לאור ירוק. אסור לנוע במפותל, תוך כדי מעבר מנתיב אחד לשני ועקיפת כלי רכב הנעים במהירות מתונה. לעיתים יש יתרון לנסוע שני או שלישי בשיירה מאחורי רכב מוביל, ולנצל את ההגנה שהוא מספק. במיוחד בחשכה, הרכב הראשון מאיר ומסמן את נתיב הנסיעה, מתריע בפני העוקב על קיום פניות והצורך בבלימה. הנהג החכם אינו עוקף את כולם אלא מנצל את אלו שנוסעים לפניו. החכם בכביש, נמנע מלהיכנס לצרות שהפיקח מצליח, אולי, לצאת מהן.

ולכן:

יש להחזיק את ההגה בשתי ידיים ולשמור על מהירות תקינה.

לבחון את המראות כל 5-6 שניות כדי לא להיות מופתע.

נמנע מלהתחרות עם נהגים אחרים וניתן להם את הכבוד "להיות ראשונים".

הנהג החכם נוסע ונוסע ונהנה מאד מנסיעתו

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה

מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

המערכת:

מלאכת מרכבה

ההתייעצויות הפוליטיות מאחרינו והרוב הפרלמנטארי הכריע שהרכבת הממשלה תהיה האתגר הגדול של רה"מ בנימין נתניהו. הימים והשבועות הקרובים יכריעו האם נתניהו, שנבחר פעם נוספת בקולות המחנה הלאומי, וחזר לשלטון לפני 4 שנים, בזכות המחנה הלאומי, ידע הפעם לתת את המקום הראוי לציבור הדתי לאומי ויטיל להתעלות מעל רגשות ונטיות אישיות לטובת האינטרס הכללי. פנסי התקשורת דחקו את ההישג הנפלא של 'הבית היהודי' בראשותם של נפתלי בנט ואורי אריאל. מרגע היוודע התוצאות מופנית תשומת הלב התקשורתית אל עבר הכוכב הפוליטי החדש (והתורן) לפיד, שללא ספק גם הוא הפתעת מערכת הבחירות. חשוב לציין שאף לא אחד מהסוקרים ידע לחזות את תוצאות הבחירות לפני המדגמים וספירת הקלפיות. הציבור הדתי לאומי הכפיל את כוחו ויותר והפך לראשונה מזה כשני עשורים לגורם משמעותי בנוף הפוליטי ובכנסת. אך למרות התוצאה הפנומנאלית של מפלגת 'הבית היהודי' נראה ש'חתול שחור' שעבר בין ראשי המפלגות מהווה מכשול להמשך הברית ההיסטורית. אסור לנתניהו להתעלם ולהפנות עורף לציבור הדתי לאומי שהוא ציבור ערכי, מסור וגדול, שנרתם ופעל למען בחירתו בסבבים הקודמים. זוהי שעת מבחן שבה על שני הצדדים לעשות כל שביכולתם, כדי לגשר על הפערים האישיים ולהתגייס בעז"ה יחד למען האינטרסים הלאומיים.

מעמד הביניים הקלאסי

יאיז לפיד מזהה יותר מכולם עם צמד המילים 'מעמד ביניים'. לפיד שאמר שלא יקים גוש חוסם עם חנין זועבי... דיבר על הצורך לחזק את הכוחות הציננים התורמים למדינה ומשלמים מסים השיכים למעמד הביניים שעליו אוהב לדבר. אין ספק שהציבור הדתי לאומי הוא מעמד הביניים הקלאסי בישראל. נראה לי שגם לפיד יחתום על כך.

"אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים, וְאֲנִי אִיסֵּר אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים"

נטיית הלב של כולנו היא שהנשיא אסד יפול מהר ככל האפשר ויתן את הדין המגיע לו על רצח עם ועל כל הצרות שעשה לנו. אך יחד עם זאת עלינו להסתכל על התמונה הכוללת ולראות מה מפלה כזו יכולה לגרום לנו ולאזור כולו. דוגמא טובה לכך נמצאת מדרום. מובארק, שהיה המנהיג החזק בעולם הערבי, נפל מכסאו במהפכת 'האביב הערבי' והאחים המוסלמים תפסו את מקומו. מי יודע, אולי אחרי שאסד יעלם מהמפה - אלקעידה יתפסו את מקומו וישבו לנו על הגבול הצפוני. נקודה למחשבה.

הוצאה לאור: פרסומות: פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: ענבל וייס | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר הנדפס: 4 ש"ח כולל מע"מ
הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל | פרסום, למודעות ולהנצחות: ורד כהן-תדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:36	ירושלים: 5:50
תל אביב: 4:54	תל אביב: 5:52
חיפה: 4:44	חיפה: 5:49

החוג לתקשורת במכללת אורות ישראל העניק השנה את פרס החמ"ד לקולנוע

פרס החמ"ד לקולנוע הוענק השנה ע"י החוג לתקשורת במכללת אורות ישראל. הפרס הנחשק, הוענק למור דויד מאולפנת צביה ברחובות, על הסרט "בדרך אליך" שיצרה עם חברותיה. הסרט חושף את החיפוש של מור אחר אחיה הגדול שמעולם לא הכירה. השבוע, ביום שני, יקיים בע"ה החוג לתקשורת במכללת אורות ישראל, ערב הקרנה חגיגי שבו יוקרנו סרטי הגמר.

מור דויד נולדה לאחר שאחיה, ליאור דויד, נהרג, אלא שבשל הקושי הרב והכאב, המשפחה, מתוך מצוקה לא עסקה בנושא. כך, במשך 17 שנים, גדלה מור מבלי לדעת מי היה אותו בחור עליו כולם מסרבים לדבר ובוזה למעשה אומרים את הכל. מור דויד וחברותיה אוראל גברא, סתיו כהן והלה מזוז החליטו ליצור את סרט הגמר שלהן במגמה לקולנוע באולפנת צביה ברחובות על המסע של דויד אחר האה. לקראת סיום הפקת הסרט גילתה מור דויד דברים שלא ידעה מעולם. הסרט מרגש הביא את השופטים להחליט, פה אחד, להעניק את פרס החמ"ד השנתי לקולנוע דוקומנטרי למור דויד וחברותיה. הפרס הוענק כאמור ע"י ראש החוג לתקשורת, במכללת אורות ישראל - פנינה פרנקל.

שנתיים לרצח בני משפחת פוגל - מקימים באיתמר פנימיית לזכרם

הכאב בעקבות הרצח הנורא של בני משפחת פוגל אינו דועך. ביום ראשון, ז' אדר, יציין במעמד מרגש, בישיבה הגבוהה באיתמר, שנתיים לרצח המתועב. למעמד צפויים להגיע אישי ציבור רבים ומאות אורחים כדי לחזק את ילדי משפחת פוגל וקרוביהם. באירוע תכריז הישיבה כי יש כוונתה להניח את אבן הפינה לבניית הפנימיית לזכר בני משפחת פוגל ביום הזיכרון ובכך לחזק את ההתיישבות בשומרון. מנכ"ל הישיבה, אריה גולדברג, הודיע כי יש כוונת הנחלת הישיבה וראשיה להמשיך ולפתח את קריית הישיבה ע"מ לתת תשובה הולמת לאויבינו המבקשים לגדוע, חו"ח, את ההתיישבות באיתמר. על כן ביום השנה תונח אבן הפינה לפנימיית עבור תלמידי הישיבה הגבוהה שעד היום נאלצו להשתכן במגורים ארעיים.

בימים אלו עוסקים מנהלי הישיבה בגיוס כספים להקמת הפנימיית. הישיבה קוראת לציבור המוכן לתרום ולסייע להשלמת בניית הפנימיית, לפנות לזכויות הישיבה. הישיבה באיתמר מציעה לכל המעוניין להקדיש לבנה אחת לבניית הפנימיית בסמוך למשכן אהוד.

שיתוף פעולה בין עזרה למרפא של הרב פירר ובין קריית החינוך - גבעת ושינגטון

במסגרת שיתוף פעולה בין קריית החינוך - גבעת ושינגטון ובין ארגון "עזרה למרפא" של הרב אלימלך פירר נפתח השבוע בבני-ברק קורס הידרותרפיה לטיפול במים, למדריכים גברים. מדובר בקורס ראשון מסוגו שיאפשר לגברים חרדים לעסוק בתחום חשוב שעד כה היה חסום בפניהם. הקורס נפתח במסגרת היחידה ללימודי תעודה של קריית החינוך, גבעת ושינגטון. הקורס הייחודי יתקיים פעמיים בשבוע בבריכה ההידרותרפית של "עזרה למרפא".

"יש מחסור גדול בתחום, בגברים חרדים, שיעסקו במקצוע החשוב הזה", מסביר שילה כץ, ראש היחידה ללימודי תעודה בגבעת ושינגטון, "אנו מאמינים שלמחרת קבלת התעודה ימצאו הבוגרים פרנסה בתחום".

במסגרת הקורס הראשון ילמדו 25 מובחרים שהגיעו מכל הארץ, החל מאור הגנוז בצפון ועד לאופקים בדרום ומכל הזרמים: חסידים מכל החסידויות, ליטאים, חסידי ברסלב וחסיד חב"ד. בקורס שיימשך כעשרה חודשים ילמדו התלמידים חומרים עיוניים כמו לימודי אנטומיה בצד לימודים מעשיים בבריכה. הייחודיות של הקורס, מעבר לעובדה שהוא כמובן נערך בהפרדה מלאה, היא בתכנים. מהחומר העיוני הוסרו תמונות לא צנועות ותכנים באנטומיה שלא רלוונטיים ללומד החרדי. כמובן שהסרת התכנים הללו לא תפגע באיכות התעודה שיקבלו התלמידים בסוף הקורס, תעודה של גבעת ושינגטון שמוכרת על ידי ארגון ההידרותרפיה בישראל. "כל עם ישראל מוקיר ומערך את עבודת הקודש של הרב פירר. אנחנו שמחים להיות שותפים לעשייה הברוכה הזו על ידי הקמת קורס ההידרותרפיה שאנו פותחים השבוע לציבור חרדי" מסכם מנהל קריית החינוך, מר יקי סעדה.

זה הזמן לעלות לשני

יום פתוח
ללימודי התואר השני
במכון לב

יתקיים אי"ה ביום שני, א' באדר התשע"ג,
(11.2.2013) בשעה 18:00 בערב
בקמפוס מכון לב, רח' הוועד הלאומי 21, ירושלים

TRILOGY

MBA תואר שני במנהל עסקים

Master of Business Administration

הכשרת מנהלים בכירים,
בתחומי ניהול טכנולוגיות מידע,
ניהול טכנולוגיה ויזמות, מימון
וניהול פיננסי בדגש על ערכים,
מוסר ואתיקה בעסקים.

MSc תואר שני

בהנדסת מערכות מתקשבות
MSc in Telecommunication
Systems Engineering

תואר מעשי-יישומי המקנה
ידע טכנולוגי, מערכתי וניהולי
למעוניינים להוביל את תעשיית
תקשורת המחשבים והסלולר
בארץ ובעולם.

משום ששורש האמונה של עם ישראל נובע ממעמד זה. בתחילת עשרת הדברות נאמר "וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמור", ולא ברור למי לאמור, שהרי הם אלו ששומעים. אלא הכוונה, שלא ישמעו רק את עצם האמירה, אלא יש מצווה להעביר לדורות הבאים גם את חרדת הקודש וההתפעלות שנחרטו בליבם של העומדים בהר סיני, כמו שאומרים חז"ל שמי שאבותיו עמדו על הר סיני לא יכולות להיות בו תכונות שליליות מסוימות. יש חשיבות להעביר את המסר של מעמד זה לדורות הבאים, לדעת שהקב"ה ברא את האדם, ששונה במהותו מכל בעלי החיים. אדם מישראל צריך לבנות את האישיות שלו, דבר שבא לידי ביטוי בשלבי הגידול של הילד שמתפתח. אט אט עד שבגיל עשרים אמור להגיע לשלמותו. לבעלי חיים אין הליכה לקראת שלמות, כמו שאומרים חז"ל ששור בן יומו קרוי שור, ומרגע שננער ממעי אימו אין לו יותר שאיפה לשלמות אלא רק לגדול ולהיות שמן יותר. תורת ישראל אינה מצווה לדברים שאין אנו מסוגלים, ומה שכתוב בתורה אנו מסוגלים לקיים, אלא שיש דברים שאנו צריכים להתאמץ יותר, ויש דברים קלים יותר. 'אין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו', לצוות עליהם דבר שאינם יכולים לעמוד בו. משום כך אין לתת לגיטימציה לחולשות שאסורות מהתורה, בתירוצי שהאדם מוכרח אותן. יכול להיות שיותר קשה לו, אבל צריך לדעת להתמודד. העמידה בפני פיתויים היא בסופו של דבר טובתו של אדם ואושרו, שיוכל להיות חיים נעימים ושמחים בעולם הזה, ובזכות התורה והמצוות שיקיים יזכה להדבק באלוהים חיים בעולם הנשמות, ולאחר מכן בעולם התחייה. יהי רצון שנזכה גם אנחנו לראות ביטויים של ישראל ובגאולתו. ■

אולם הרמב"ם והרמב"ן מונים את האמונה בבורא עולם כמצווה. הרמב"ם כותב שיש מצווה "לידע ולהאמין שיש שם מצוי ראשון". כלומר, אדם קיבל מהוריו ומוריו שיש בורא לעולם, והוא נברא למטרה מסוימת. יש לאדם חיובים, מה עליו לעשות וממה עליו לחדול, אך הוא גם צריך ללמוד ולדעת את זה ולא רק להאמין.

אדם מישראל צריך לבנות את האישיות שלו, דבר שבא לידי ביטוי בשלבי הגידול של הילד שמתפתח אט אט עד שבגיל עשרים אמור להגיע לשלמותו. לבעלי חיים אין הליכה לקראת שלמות, כמו שאומרים חז"ל ששור בן יומו קרוי שור, ומרגע שננער ממעי אימו אין לו יותר שאיפה לשלמות אלא רק לגדול ולהיות שמן יותר

עליו ללמוד בספרי מדע האמונה שחברו גדולי ישראל. בעשרת הדברות לא נאמר "אנכי ה' אלוהיך אשר בראתי שמים וארץ" אלא "אשר הוצאתיך מארץ מצרים", מפני שאת הבריה הם לא ראו כמו עיניהם אלא קבלו במסורת מהדורות הקודמים, לעומת זאת, ביציאת מצרים שראו את שידוד מערכות הטבע ועשרת המכות - ראו בעליל שיש בורא לעולם, יש משגיח ויש שכר ועונש. יש מצווה להזכיר ולספר לבנים על מעמד הר סיני,

במתן תורה התקיים הכתוב "ולקחתי אתכם לי לעם", כאשר הקב"ה גאל את ישראל. כל שלבי הגאולה, החל בהוצאת עם עבדים ועד העמדתם בהר סיני והבאתם למדרגה של נבואה, היו הכנה למעמד הנשגב. במעמד זה זכו כלל ישראל להגיע לדרגת נבואה ושמעו דברי אלוהים חיים. עשרת הדברות שקיבלו שם מהווים יסוד לכל תרי"ג מצוות.

לפי שיטת הרמב"ן, כלל ישראל הגיע לדרגת נבואה כששמעו את שתי הדיברות הראשונות. יותר מכך לא היו מסוגלים לשמוע, מפני שלא יכלו להיות בספירה רוחנית כל כך גבוהה, לכן בקשו ממשנה רבנו שהוא יאמר אותן ולא ה'. יש גם הבדל בלשון הדברות עצמן. שתי הראשונות נאמרו בלשון מדבר "אנכי ה' אלוהיך" ו"לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני", אך בדיבר השלישי לא נאמר לא תשא את שמי לשוא אלא "לא תשא את שם ה' אלוהיך לשוא". שתי הדברות הראשונות, העוסקות במציאות ה' ואחדותו, הן יסודות האמונה. הרמב"ם מסביר ב'מורה נבוכים' את מאמר חז"ל 'אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו', שאין הכוונה שהם השיגו זאת בנבואה, אלא בגבורת המופת, בשכל האנושי הברי. מי שהיה חוקר ובודק את הדברים האלו ללא חולשות אנושיות, היה יכול להגיע למסקנה שיש בורא יחיד לעולם. העובדה שיש מיליארדי אנשים בעולם שטועים בזה, היא רק מפני שהם עצלנים ולא מוכנים להתבונן באמת. לכאורה נשאלת השאלה: אם מציאות ה' כל כך ברורה, מדוע צריך ציווי אלוהי?

בעל 'הלכות גדולות' לא מונה את האמונה בבורא כמצוות עשה, מפני שאי אפשר לצוות על אמונה. ממה נפשך, אם אדם מקיים את הציווי הרי הוא כבר מאמין, ואם הוא לא מאמין איך ניתן לצוות עליו?

מה ההבדל בין חותנת לשווייגער?

הרב מנחם פורשטין - ראש מכון פוע"ה

דברים
בעלמא

פעם שאלה אותי רבנית אחת, שחתנה שואל אותי שאלות בהלכה, האם אני מלמד בשיעורי החתנים איך חתן צריך לקרוא לחותנו וחותנתו? - עניתי מיד שכן. "אז למה הוא קורא לי ציפי?" שאלה הרבנית. אני, שהכרתי את צניעותו ועדינותו. גלגלתי אותו שיחה בנושא - הוא אמר לי: באמת קראתי לחותנתי "הרבנית" אך היא אמרה לי "אל תקרא לי הרבנית, תקרא לי ציפי". מיד אמרתי לו "אתה לא יודע שמה שהחותנת אומרת היא לא מתכוונת?" גלוי נאות: יש לי חותנת שמתייחסת אלינו באהבה ובכבוד יוצאים מן הכלל ואני מרגיש אותה ממש כאמא. על כן, את כל הבעיות בתחום זה לא חשתי על בשרי ולמדתי אותם מדברי חז"ל ומשיחות רבות של זוגות שבאו להתייעץ בענייני זוגיות. מכאן גם למדתי שהקדוש ברוך הוא נותן סייעתא דשמיא ליעיץ לזולתנו, גם אם האדם לא חש את הדבר על בשרו. זה המעט שאפשר לדון וללמד במאמר קצר. בטוחני שלכל אחד יש עוד עצות וטיפים בנושא ואשמח אם תשלחו לי אותם במייל pvpuah@gmail.com ובהזדמנות אשמח לפרסמם.

ובענין זה אוסיף שמישהו פעם הסביר לי: מה ההבדל בין חותנת לשווייגער (חותנת ביידיש)? שחותנת - מעורבת ושווייגער מתערבת - יחי ההבדל הקטן! ■

של אשה לכבד את הורי בעלה זהו גם כבוד הבעל (ברכי יוסף). בעל ספר חרדים (עשין ד) כתב שחיוב זה הוא מדאורייתא "לפי שהאיש ואשתו כגוף אחד הם, ואביו ואמו של זה הם כאביו ואמו של זה". והוסיף על כך השל"ה הקדוש - "ואפילו הם בזויים". והגר"א באגרתו מדגיש שאם היא אלמנה - "עוון פלילי מאוד לצערה אפילו בתנועה קלה". ההלכות דומות להלכות כיבוד אב ואם. נראה שרוב ההלכות הם כהלכות כיבוד ולא כמו מורא אב ואם. (אולי יש פחד טבעי אבל זה לא מורא הלכתי).

אחד הדברים התלויים בהלכות כיבוד אלו, אשר אינם מוכרים כ"כ לציבור הרחב, היא העובדה שאסור לקרוא לחותן ולחותנת בשם. כיצד לקרוא להם? אם אין התנגדות להורים אפשר לקרוא גם לחותן ולחותנת אבא ואמא. אבל, יש אנשים שהדבר קשה להם, במקרה כזה אפשר להשתמש בתואר שלהם, כגון הרב וכדומה. האמת, שהכאבי ביותר הוא, ללדת ילד מהר ולקרוא להם "סבא" ו"סבתא". **פעמים רבות כשאני מלמד הלכה זו אומרים לי: החותנת ביקשה ממני לקרוא בשמה הפרטי. אך, צריך לדעת שבקשה זו נובעת לפעמים לא מרצון החותנת אלא שהיא מתביישת לבקש שיכבדה. על כן, הגדרנו פעם נוהל: לקרוא לחותנת בשמה הפרטי רק אם היא נעלבת באמת אם קוראים לה בצורה אחרת.**

פעם נסע חתן לשדה התעופה לאסוף את חותנתו חזרה לביתה מביקור בחו"ל. כשעברו ליד ביתם, שאל החתן את החותנת: כיון שלא התראינו זמן רב, אולי יש לך פנאי לבוא לביתנו, לראות קצת את הנכדים? ענתה החותנת: לי יש פנאי בהתאם למה שרוצים אותי. ענה החתן: חבל, אפילו לשתות כוס קפה לא תוכלי?

הבעיות והמתחים שעלולים להיווצר בתוך המשפחה כבר נידונים בתנ"ך ובדברי חז"ל. יש האומרים שהשם 'חם' ו'חמה' לא לחנים נוצרו והם באים לרמוז על המתחים שעלולים להיות. (לפעמים החום הוא יותר מ'יד סולדת...') אמר"ר היה מסביר: למה בעברית קוראים לאישה של הבן "כלה" ולבעל של הבת "חתן"? כדי להזכיר לחותן ולחותנת - כל החיים - את הימים היפים של ימי החתונה שבהם, בדרך כלל, אוהבים את החתן והכלה. אולי ע"י תזכורת זו הם יסתכלו במבט חיובי עליהם וכך תשרור אהבה, שלום ורעות בניהם. בפרשתנו, מקבל משה רבנו באהבה ובכבוד את חותנו שבא לבקרו המדברה ואף משתחוה לו ומנשקו. מתוך דברים אלו ומקורות נוספים, לומדים חז"ל שחייב אדם בכבוד חותנו וחותנתו. כך נפסק להלכה בשו"ע (יו"ד ר"מ, כ"ד) שאדם חייב לכבד את חמיו. בנושאי הכלים (כגון הב"ח והט"ז) כתבו שזה כולל את כיבוד חמותו. איש ואשה שווים בחיובם. החיוב

יפיה של הכנרת אצל במרפסת

מול נוף עוצר נשימה, אגם המתמלא במים שופעים, הרי הגולן, ציוץ ציפורים ושקט פסטורלי מוקם במרומי העיר טבריה פרויקט הנדל"ן "מול הרי גולן".
הפרויקט, בית יחיד ומיוחד מצופה חיפוי אבן, בו 20 דירות בלבד, משרה אווירה פרטית לכל דייר.
בבנין דירות 3, 4, 5-חדרים, דירות גן ופנטהאוז, עם מפרט טכני עשיר ומפנק, לובי מפואר וחניה צמודה לכל דייר.
צאו אל המרפסת ותיהנו מיפיה של הכנרת. היא רק שלכם!

לפרטים:

052-6811186 • 052-4684104 • 03-5499818

רח' סוקולוב 25, רמת השרון ■ www.avney-derech.co.il

חברת אבני דרך בעלת ניסיון רב שנים בתחום הנדל"ן, עוסקת ביזום וביצוע פרויקטים נדל"ניים ברחבי הארץ, תוך מתן ייעוץ וסיוע בהשקעות בנדל"ן ובמשכנתאות

שאלה

במהלך החיים שלי ושל אשתי, יש יותר מדי מריבות. לפעמים מדובר בדברים קטנים, ולפעמים גדולים. אני אומר משהו, אשתי מגיבה בכעס. אני מנסה להרגיע ולהסביר, זה לא עוזר. ואז גם אני מתפרץ עליה. זה ריטואל כמעט קבוע. לפעמים אני מנסה לשים מחסום לפי, אבל אני מרגיש כאילו אשתי רוצה שאתפרץ עליה. ועד שאני לא מתפרץ היא לא מפסיקה. מה עושים?

תשובה

צרת רבים חצי נחמה, אך לפעמים גם נחמת שוטים. הבעיה שלכם, לצערי, נמצאת בקרב משפחות רבות, שאינן מצליחות לצאת ממעגל המריבות. הדרך לצאת מזה, צריכה להעשות בכמה שלבים:

השלב הראשון, צריך להיות, שיחה טובה וגלויה ביניכם. הנחת היסוד היא, שאם זה מפריע לך, גם לאשתך זה מפריע. ואם כן, שניכם מעוניינים לצאת מהמעגל. על יסוד זה רצוי שתזווג אתה שיחה עם אשתך, ותעלה את הנושא. האוירה צריכה להיות רגועה ועניינית, ובכך אתה צריך לפתוח. התנאי להצלחת השיחה הוא הרוגע והשלווה. מטרת השיחה היא, להעמיד את שניכם על בסיס משותף: החתירה לשנות את סדר היום, כדי להפסיק את המריבות.

השלב השני, נוגע יותר אליך. גם אם אשה מדברת, מגיבה בצורה מסוימת, אין זה מתיר לך להגיב בדרך דומה. בכלל, בעל לעולם לא נפגע מאשתו, לא נעלב, לא מרגיש מבוויש. הבעל

ועל תגובותיו. בשום אופן לא להגיב באותה מטבע בה נוקטת אשתו, גם אם היא צועקת ומאשימה אותו בדברים נכונים או לא ממש נכונים, הוא העמוד המרכזי, שעליו נשען הבית. הוא שומע הכל, ואפילו "סופג" הכל, אך מגיב בשלווה ובצורה עניינית.

זו עבודה רבה, בעיקר עבודת נפש שכל בעל צריך לעשות עם עצמו. ובנוגע אליך, אתה חייב לברר את מקומך בבית, תפקידך הוא להיות מנהל המשפחה. כמו שמנהל שעובד צועק עליך, לא ישיב לו בצעקות, ואם ישיב באופן כזה, הוא מאבד את מעמדו כמנהל. כך גם בעל, חובתו להיות "אי של שלווה", מרכז של שקט המקרין על כל הבית.

אם תוביל את ביתכם לפי שני השלבים הללו, בעזרת תצאו ממעגל המריבות, וכל המתחים יפוגו. גם במצב של חילוקי דעות, תוכלו לצאת ע"י ברור ושיחה בנחת. ■

אינו משתנה בגלל תגובות או אמירות. כמו שהשמש לעולם אינה משתנית, לעומת הירח שכל יום אנו רואים אותו שונה מאתמול, כך גם הבעל נמשל לשמש, "והוא- השמש- כחתן יוצא מחופתו", אינו משנה דרכיו.

בשום אופן לא להגיב באותה מטבע בה נוקטת אשתו, גם אם היא צועקת ומאשימה אותו בדברים נכונים או לא ממש נכונים, הוא העמוד המרכזי, שעליו נשען הבית

ודאי שהבעל צריך להיות קשוב להערות של אשתו, לבקשותיה, לטענותיה. ודאי שהחובה "לחזור בתשובה" קיימת גם עליו. ואם הוא טועה, ואשתו מוכיחה אותו על כך, צריך לומר לה תודה על תוכחתה. אבל הוא חייב לשלוט על עצמו

בידינו היכולת

אבי ורצמן - סגן ראש עיריית באר שבע, מחזיק תיק הרווחה וח"כ נבחר מטעם סיעת הבית היהודי

נקודה
למחשבה

יצא לשליחות ציבורית וחברתית מגוונת, אני חש שכל זה הכשיר אותי להאזין לקולות השונים העולים מהשטח - קולות הפריפריה וקולות הזוגות הצעירים, קולות מערכת החינוך וקולות השרותים החברתיים, קולות החלשים, הקשישים והצעירים. מתוך תפילה גדולה להשכיל לשלב עוז וענווה, חזון ועשייה, אנו, כל חברי סיעת הבית היהודי, ובראשה נפתלי בנט, מי שהנהיג והוביל אותנו להישג הגדול הזה והחזיר עטרת הצינונות הדתית למקומה הראוי לה בכותל המזרח של החברה הישראלית, אנו מביאים איתנו לשליחות הציבורית בכנסת ב"ה ניסיון רב ותובנה בסיסית כי לא שררה מצפה לנו, אלא עבדות קדושה לעם קדוש. בידינו היכולת להעצים את כוחו ואמונתו של העם הזה בעצמו, בערכיו ובאלוקיו. הלואי ונשכיל להגביה ראות ומעוף, להתעלות מעל הקטנוני והמפריד, ולחבר לבבות ואנשים איש לרעהו. בידינו לפעול למען יצירת חברת מופת, חברה יהודית וישראלית ראויה וחסונה, מוסרית ורגישה, חברה שתהיה זכאית לתואר 'עם סגולה'.

כעני ממעש לפני התפילה, נרגש ומודע לציפיות והאחריות - אבקש ואתפלל שאזכה להיות תמיד קשוב ורגיש, מעורב בדעת עם הבריות ועם כל גווי העם, ומתוך כך לשאת בעול עם כל הרוצים בחיזוק האומה ■

קולות של אי נחת ואי נוחות. זה קול הרבה יותר מאתגר להתמודדות, זה קול המעיד על מקומו של העם ומצבה של החברה. קולות הבחירות מאחורינו, קולות בהם העם אמר את דברו. מעתה חובת האחריות וההוכחה היא עלינו, נבחרי הציבור,

כעני ממעש לפני התפילה, נרגש ומודע לציפיות והאחריות - אבקש ואתפלל שאזכה להיות תמיד קשוב ורגיש, מעורב בדעת עם הבריות ועם כל גווי העם, ומתוך כך לשאת בעול עם כל הרוצים בחיזוק האומה

להוכיח שאנו יודעים ומוכשרים לשמוע את הקולות השונים, להבין את המשמעות, ומתוך כך לרומם את המציאות עד שהעם הזה ישמיע קולות של גבורה - גבורה צבאית וגבורה חברתית, גבורה מוסרית וגבורה ערכית, גבורה מדינית וגבורה רוחנית.

יש בעם שלנו כוחות אדירים. הפסיפס האנושי של החברה הישראלית מורכב מאנשים רבים מגוונים וטובים באמצע הדרך. כמי שכל חייו בניגוד וממנה

אחד ממבדקי היסוד שצריך כל מועמד למנהיגות או לשררה לעבור הוא מבדק השמיעה. כך בוחן משה את נערו יהושע בדבר יכולתו לזהות את הקולות הבוקעים מן המחנה, שעה שהם נמצאים בדרכם מן ההר אל העם.

יהושע הצעיר מקשיב ומזהה את הקול - כקול מלחמה: "וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלִּחְמָה בְּמִחְנֶה". משה מתבונן ביהושע ואומר לו - נערי הצעיר, אתה בע"ה נועדת לגדולות ולמנהיגות. אחת מהמיומנויות הבסיסיות שתדרשנה ממך היא מיומנות ההקשבה וזיהוי הקולות. תקשיב טוב לקולות איש צעיר - "אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע".

את דבריו אלו של משה ליהושע יפרש רש"י בצורה שאינה משתמעת לשני פנים: 'אין קול ענות גבורה. אין קול הזה נראה קול עניית גבורים הצועקים נצחון, ולא קול חלשים שצועקים ו... קול ענות- קול חרופין וגדופין...'

יש תקופות שלעם יש כוח ובאותה עת בוקעים ממנו קולות גבורה. יש תקופות שהעם חלש ואז הוא משמיע קולות של חולשה, עייפות וריפיון. אולם יש גם קול שלישי - קול ענות. קול הקורא וזועק שמהו מציק לעם הזה גם אם הוא אינו יודע להגדיר בדיוק מהו. זרמים תת קרקעיים של חוסר שקט ויציבות מטרידים את העם המשמיע

משהו
חדש
מתחיל

בהר-
חומה
ירושלים

כפצצות של
פאס בג'ויס!!!

לבחירתכם מגוון דירות 3-5
חדרים החל מ-980,000,
דירות גן ופנטהאוזים.

מצטרפים עכשיו
לקבוצת רכישה איכותית
בהר חומה.

1-700-500-555
www.bemuna.co.il

זה היום עשה ד'
נגילה ונשמחה בו

ארוץ
עמותת הרכישה
הגדולה בישראל!

בשעה טובה אנו שמחים לבשר לציבור
על זכייתנו במכרז הגדול ביותר בחריש
לבניית כ-750 יחידות דיור

באמונה דיור לציבור הדתי לאומי

הרב דני דינר יו"ר העמותה

נותרו מקומות לרישום בעמותה

כנס שנתי והסברים לכלל חברי
העמותה יתקיים ביום חמישי
כ"ז שבט 2013/7/02
בשעה 17:00
באולפנת כפר פינס.
סיור בחריש ב 15:00

כל הפרטים באתר באמונה: www.bemuna.co.il
1-700-500-555

השר מונטיפיורי בחברון

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

הרי לפניכם קטעים מתיאור הביקור של מונטיפיורי בחברון לפני 174 שנה, שכתבה אשתו יהודית: "ונעבור דרך רחובות קצרות מאד ומלאות אבנים ואשפות. גם בתי העיר נבנו בלי תואר והדר. ובכל-זאת יש קסם על פני אחינו היושבים פה, אשר אהבת ארץ אבותיהם תעל על לבם ותדשן את עצמותיהם ותורת ה' היא שעשועם כל היום. והבתולות תנשאנה לאיש בהיותן ט"ו או י"ד שנה. ומעודנו לא שמחנו על מקום נחמד לעינינו כעל המקום הזה, הקרוב לקברות אבותינו."

מונטיפיורי התקבל בכבוד מלכים על-ידי הקהילה המקומית. חלק מביקורו הוא הקדיש לעזרת תושבי העיר. **הובאו לפניו רשימות העניים, מצבם וצורכיהם, והוא תרם להם ביד נדיבה. גם מושל חברון שיחר לפתחו וקיבל אותו כאורח רם מעלה.**

מונטיפיורי ביקש מהמושל כי יאפשרו לו לבקר במערת המכפלה, אך הלה השיב בשלילה. במקום זאת הציע המושל לבקר בקברות אבנר בן נה, רות, ישי אבי דוד ועתניאל בן קנז. לאחר יומיים נכנע המושל להפצרות וליווה את פמליית האורח הנכבד אל קברי האבות. את אשר ארע שם ממשיכה לספר הרעייה הנאמנה יהודית: "בבואנו לשערי תפילתם, הבנוי על מערת המכפלה, מצאנו מקהלה גדולה מהעריבים ובתוכם כהן ישמעאלי וזקנו מגודל בקווצות תלתלים שחורים, והוא הניח את ראשו וירם את ידו לשמיים בחרון אף ותקמה, אשר בערה בו, ויצעק צעקה גדולה ומרה. עודנו חרדים עליו והנה קול ההמון הולך וחזק מאד. אולם בכל זאת שינסנו מותנינו ונבא אל מקום הקבר. ויראנו המושל את דלתי מבוא המערה מקבורת אבותינו. וראינו אשר כמעט נפשו יצאה בדברו איתנו ואימת ההמון תבעתה, כי בכל רגע ורגע גדלה ההמולה. ואחינו בני-ישראל, אשר עמדו בחוץ, הוכו בשבט מן הפתאים. אז אמרנו: 'טוב לנו לשוב הביתה'. והמושל הצטדק לאמור: 'מה אעשה להמון אם רוח האמונה תוליהו שולל?'"

אכן, העריבים מצאו עילה להתנפל על היהודים ולפצוע רבים מהם, עד שאימה גדולה נפלה על הקהילה. מונטיפיורי הריץ איגרת למושל המוסלמי בירושלים, בה ביקש כי ישלח הגנה מפני הפורעים. ואמנם למחרת היום הגיעו כעשרים פרשים חמושים, שנצטוו להגן על פמליית האורח החשוב. הרוכבים דהרו העירה תוך כדי ריאות, הפילו את חיתתם על השבאב, והחזירו את השלווה לחברון. יהודית מונטיפיורי מסיימת את התיאור הנלבב של הביקור במילים אלה: "וכולם שמחו וצהלו ונתנו לנו רק תודות מעמקי לבבם. תודות לאלוקי השמים אשר מידו הכול והוא ברא כל אלה" ■

הנטל כזכות

הרב אליעזר שנוול - ראש ישיבת ההסדר מאיר הרצל, מודיעין

הדרישה ל"שותפות בנטל" מוזכרת בתורה בהקשר של בקשת בני גד ובני ראובן, לקבל את נחלתם בעבר הירדן (במדבר לב ו): "ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה?" ובנצי"ב (העמק דבר שם): "שיהא לכם ארץ שכבר נכבשת ע"י כולם, והמה יסכנו עצמם למלחמה?". ובמלבי"ם (שם): "מצד היושר והצדק הכי ראוי שאחים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה, בשלום ובמנוחה!"

מזוית תורנית לאומית, שרואה בלימוד התורה תרומה לבנין הכלל ולא רק לרוחניות של הפרט, השותפות בנטל צריכה לקחת בחשבון גם את המשימה הזו. אני שמח לגלות מידי פעם שיש אנשים המוגדרים כ"חילונים" והם מבינים זאת. אולם צריך למצוא את הדרך כיצד משלבים בצורה מיטבית בין התרומה הרוחנית והתרומה לבטחון. יש כיום מספר אפשרויות: ישיבות הסדר, מכינות וישיבות גבוהות. לפני כתשע שנים גיבשנו אפשרות איכותית נוספת, ה"שסד"ר", שקיימת אצלנו בישיבה במודיעין, שיש בה שילוב של תקופת לימוד ארוכה יותר עם שרות צבאי ארוך יותר ופיקוד. מעל לכל צריך לראות בנטל, זכות ולא "פריירות". מדוע "שותפות" ולא "שוויון"? כי בניגוד למנופפים ב"שוויון בנטל", וב"פריירות", לא היה ולא יהיה "שוויון"! חלק מהתובעים זאת, הם דוגמה לכך. כמו בסוגיות אחרות, שעמדו במוקד של פולמוס ציבורי פומבי, הדין נוטה להפוך להיות שטחי ורווי סיסמאות וקלישאות, וכלי לניגוח. וזאת כנראה הסיבה שהן לא נפתרות.

האם השוויון נמדד רק במשך הזמן של השרות ולא באיכות השרות? האם יש שוויון בין חיל בשרות קרבי מסוכן, שנמצא בפעילות בט"ש אינטנסיבית של שש-שש, כולל שבתות וחגים, ויוצא פעם בשבועיים שלושה הביתה, ובין חיל שמשרת אותו

משך זמן בבסיס עורפי, ב"יומיות"? מגיע בשעה שמונה ויוצא לביתו בחמש בערב, ללא שבתות וחגים, ויכול לעבוד בערבים ולהרוויח, או להתחיל ללמוד. מנסיוני, לא לכל מי שמשרת בשרות עורפי יש מגבלות בריאות. האם יש שוויון בין חיל קרבי בתחילת שירותו לבין חיל ותיק? ומה עם "מדד הכדאיות"? האם חיל רגיל שווה לעתודאי, שרוכש מקצוע במימון הצבא, והשרות נחשב לו כוותק ונסיון במקצוע? ומה עם "מדד ההקרבה"? האם חייל שיש לו מצוקות בבית, ומפרנס את ביתו, ששרותו כרוך בוויטורים גדולים, שווה לחיל מאותה יחידה שמצבו בבית תקין? מדדים אלה ואחרים יוצרים אי-שוויון, וכולם נעדרים מהשיח הציבורי!

ומה עם "מדד המילואים"? שרות רב שנים, שתמיד "בא על חשבון": לימודים, משפחה, קריירה וכו'. האם מי ששירת בסדיר, ומתחמק ממילואים, עומד בקריטריונים של "שוויון בנטל"? ומה עם מדד הבטחון הלאומי? הרי עוצמת הביטחון הלאומי של המדינה נמדד גם במרכיבים נוספים - אזרחים ולא רק בעוצמת הצבא: חוסן חברתי, אמונה בצדקת הדרך, יציבות חברתית כלכלית וכו', ובתחומים כמו חינוך, התיישבות, רווחה וכו'. האם מי ששרת בסדיר וב"אזרחות" הוא רק "עושה לביתו", האם הוא נושא בנטל בשווה? עדיף להיות צנועים, לדבר על "שותפות", ולשאוף לשוויון עד כמה שניתן, אבל לא להיות מתוסכלים מהעדר שוויון, ולראות באפשרות לתרום יותר "זכות"! ■

האם מי ששירת בסדיר, ומתחמק ממילואים, עומד בקריטריונים של "שוויון בנטל"? ומה עם מדד הבטחון הלאומי? הרי עוצמת הביטחון הלאומי של המדינה נמדד במרכיבים נוספים

יש לנו אתגר בשבילכם בבקעת הירדן!

במרחק נגיעה מתעוררת לחיים ההתיישבות בבקעה.

שכונה קהילתית חדשה בבקעת הירדן

פרויקט סטודנטים לצעירים ונשואים

במלאות חמש שנים לעקדתו של בננו ואחינו

יוחאי הי"ד

נעלה לקברו בהר המנוחות

ביום ו' כ"ח בשבט, עש"ק "משפטים-שקלים"

בשעה 10:00

הסעה מחניון בנייני האומה בשעה 9:30

במוצ"ש פ' משפטים, ליל ר"ח אדר בשעה 20:00
נתכנס ל"מלווה מלכה" באולם רייספלד, בישיבת הכתל
• סיום מסכת

• שיעור בנושא מניין שואב הלוח את תקפו? - הרב פרופ' דוד הנשקה

משפחת ליפשיץ

חבר איל מכל יל - מתאורי איתם!

לפרטים | נועה 050-8649990 drormesimot@gmail.com

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

חותמת גומי

קוראי המדור הקבועים מכירים טוב יותר מאחרים את הסוגיה המורכבת של הסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב ואת עמדתה של רגבים בעניין.

השבוע קיבלה הממשלה במחטף וללא כל דיון שורה של שינויים במדיניות שנקבעה בעבר. עיקרם של השינויים בהגדלה ניכרת של היקף הקרקעות שיועברו לבעלות פרטית של הבדואים ובקביעה כי הרוב המוחלט של תושבי הפזורה יוסדרו במקומם. שינויים חמורים אלה מצטרפים לשורה של כשלים שהיו בתכנית מלכתחילה ושעמדנו עליהן כאן מספר פעמים בעבר. אלו, הופכים את התכנית הממשלתית לרעה ומסוכנת. התכנית הנוכחית לא תפתור את סוגיית ההתיישבות הבלתי חוקית ולא תשים סוף להשתלטות על הקרקע. היא לא תפתור את שאלת הזהות והנאמנות של הבדואים למדינת ישראל וגם לא את מצוקת העוני, הנחשלות והפשע, שהם נחלתם של רבים מבני העדה. היא לא תצמצם את שיעור הילודה, לא תגדיל את שיעור העבודה, לא תפתח מודעות לחשיבות השמירה על החוק ובוודאי שלא תתרום לעתיד הנגב, כפי שניסה השבוע ראש הממשלה באופן מופרך לטעון.

נהפוך הוא, מתנות החינם המוגזמות שהממשלה החליטה לחלק השבוע ייטיבו עם קבוצת מיעוט עשירה מקרב הפזורה - אלו מן הבדואים שמחזיקים בקרקעות ותובעים בעלות עליהן, וישאירו את רובה של האוכלוסייה לשמש כבני ערובה לשמירת האינטרסים של אותה קבוצת מיעוט. ההחלטה על הלבנת הרוב המוחלט של מקבצי הבניה הבלתי חוקית תיצור רצף טריטוריאלי בדואי בכל מרכז הנגב, תפגע אנושות ברצינות התכנוני של תכנית מטרופולין באר שבע, תבריא כתוצאה מכך את האוכלוסיות החזקות ותשאיר רק את אלו שאין להם לאן ללכת.

האופן השערורייתי שבו התקבלה ההחלטה - בהפתעה, תוך הסתרה שיטתית של השינויים במשך חודשים רבים ומניעת דיון ציבורי בהם, ומעל לכל בתקופה שבה השרים, ששיבוצם בממשלה הבאה עומד כעת על שולחנו של ראש הממשלה, שבויים בידי ראש הממשלה ומנועים מלהצביע בניגוד לעמדתו - כל אלו מהווים עדות נוספת לחששם של מובילי התכנית, ובראשם השר בני בגין, מפני דיון ציבורי יסודי ונוקב בתכנית ובהשלכותיה. **לו היו משוכנעים בצדקתה של התכנית היו מעמידים אותה באומץ לביקורת ומאפשרים את קיומה של דיון רציני סביבה בציבור ובממשלה.**

כל מי שעתידי המדינה ועתיד הנגב חשובים לו חייב לצאת למאבק לביטולה של התכנית הזו ולהצלת הנגב. נקרא מכאן לשותפות הקואליציוניות העתידיות של נתניהו לכלול בדרישותיהן הקואליציוניות את החזרת הגלגל לאחור ואת הסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב בדרך אחראית וישימה שתביא לפיתוחו של הנגב ולא חלילה לדעיכתו.

דרושים/ות

פיזיותרפיסטים מנוסים

למרפאה שיקומית בירושלים

קו"ח למייל: drushim2012@gmail.com

"כל אדם יכול
לטעת גן בעולם
לא כל אדם יכול
לטעת עולם בגן"

(הרמן הסה)

הנכם מוזמנים
ליום עיון בספרות בנושא:

המשפחה בראי הספרות

יום העיון יתקיים אי"ה,
ביום שני, א' באדר תשע"ג (11.2.13)
בין השעות: 09:00 - 15:30
במכללת גבעת ושינגטון

בתוכנית:

התכנסות ורישום	09:00 - 08:30
השופט פרופ' שלמה נחמיאס - היבטים משפטיים, מוסריים וחינוכיים במערכת היחסים בין הורים לילדים.	10:00 - 09:00
בלהה בן-אליהו - שתלתם ניגונים בי': מבט ספרותי על הורים וילדים.	11:30 - 10:00
פרופ' כרמי הורוביץ, נשיא המכללה, ברכות	12:00 - 11:50
השחקן ליאור בן אברהם - מילים, זה כל מה שיש לי.	13:30 - 12:00
הפסקה	14:00 - 13:30
ד"ר חנה הנדלר - נשים ונשיות בחסידות.	15:30 - 14:00

מנחה: ד"ר תמר מאיר, ראש החוג לספרות

ההרשמה ליום העיון במלפון: 08-8511513

ההרשמה לחוג לספרות תשע"ד בעיצומה: 08-8511572

המכללה האקדמית לחינוך
גבעת ושינגטון
כשמהרגיע פוגשת חינוך

שלוחה 1
1-800-280-281
www.washington.ac.il/michlala

עמוד השדרה

הרבנית ד"ר לאה ויזל מרצה במכללת "אורות ישראל" ובמכללת "שערי משפט"

שנמצאו בכתבי יד כשאין לתוכן הדברים שום זכר במשנה תורה. הרב אף העיד על עצמו שמזה "עשרות בשנים שהתפללתי בבתי כנסיות וישיבות ובאהלי תורה כאן בארץ הקודש עם גאונים צדיקים... וכולם המשיכו ברתת להחזיק ולחזק מנהג זה לעמוד בשעת קריאת י' הדברות ובהשגחה שיחידים לא יפרשו מזה". למסקנה, הוא מחזק את המנהג וקובע שיש לקום במקום בו נהגו לעמוד. הרב פיינשטיין סבר גם הוא שאין לשנות מנהג שטעמו ברור בשל הרחבת החשש מפני תרעומת המינים. הרב סולוביצ'יק מביא את המנהג לעמוד בשעת קריאת עשרת הדברות כדוגמא לכך שבחיים היהודיים יש למאורעות העבר נוכחות גם בהווה. העמידה בקריאת פסוקי מעמד הר סיני משחזרת באורח חווייתי את אותו מעמד נשגב שיש בכוחו להשפיע עד סוף כל הדורות. מסתבר שלכל אחד מהמנהגים יש מקור איתן. לכל הדעות, קיימת חובה לזכור ולא לשכוח את המעמד המיוחד עליו נקרא השבת. אך קיים פחד ממשי מפני כפירה באמונה בתורה מן השמיים. פחד שהוליד הכרעות הלכתיות משמעותיות ■

ישראל רבות לפיו עומדים בקריאת עשרת הדברות. בשו"ת הרמב"ם מופיעה התנגדות נחרצת למנהג זה: "...בכל מקום שמנהגם לעמוד, צריך למנעם, בגלל מה שמגיע בזה מן ההפסד באמונה ומה שמדמים, שיש בתורה מדרגות ומקצתה מעולה ממקצתה, וזה

מסתבר שלכל אחד מהמנהגים יש מקור איתן. לכל הדעות, קיימת חובה לזכור ולא לשכוח את המעמד המיוחד עליו נקרא השבת. אך קיים פחד ממשי מפני כפירה באמונה בתורה מן השמיים.

רע עד מאד". בעקבות תשובת הרמב"ם פוסק הרב עובדיה יוסף שיש למחות ביד הקמים. מאידך, סבר הרב ולדנברג בשו"ת "ציץ אליעזר" שמדובר ב"מנהג (ש)יסודתו בהררי קודש" שאומץ והונהג על ידי גדולי הדורות ואין מקום לבטלו. בתשובתו הוא אף מעלה ספק לגבי מידת התוקף שיש לייחס לדברי הרמב"ם

השבת נקרא את עשרת הדברות המהווים את 'עמוד השדרה' של האמונה והעשייה הישראלית. עשרת הדברות יוצרות מעין חוקה המכילה ציוויים עיקריים המתפרטים בהמשך למצוות פרטיות רבות. המשנה במסכת תמיד מתארת שבמקדש נהגו לומר בכל יום לפני פרשיות שמע את עשרת הדברות. הגמרא במסכת ברכות מרחיבה ומספרת שביקשו לעשות כן אף בגבולין וביטלו זאת בשל "תרעומת המינים". בזמן שבית המקדש עמד על מכונו נוהגים היו לומר במקדש בכל יום את עשרת הדברות. הנימוק לכך ברור: "לפי שהם עיקר הדת וראשיתו", כלשון הרמב"ם. אולם, כשרצו לקבוע כן גם ביתר המקומות בסמוך לקריאת שמע, נמנעו מלעשות כן מחשש שהדבר יביא את המינים למסקנה שרק דברים אלו ניתנו מן השמיים. קריאת עשרת הדברות כחלק מהתפילה עלולה להתפרש כמתן עדיפות לעשרת הדברות על פני יתר התורה והדבר פוגע בעיקר האמונה. מהטעם האמור יש שהתנגדו למנהג הרווח בקהילות

כוכבים נוצצים

אורה פולק - יוצרות, המקום לאימהות יוצרות ושמה

אחת
שיודעת

היא רגעית וחולפת. אנחנו מגדלים את הילדים שלנו (ואת עצמנו) באווירה הזו וזה מחלחל פנימה גם אם לא כ"כ נרצה. כמובן שיש גם טוב. למשל מחנך שמחובר לתלמיד שלו ומכיר מקרוב את אשר עובר עליו יכול לקדם ולהביא לעבודה יפה של התלמיד. הפס' "וישן מפני חדש תוציא" (ויקרא כ"ו) מדבר בדיוק על ההיפך של ההתנהלות שלנו היום עם כל הכוכבים והנוצצים. הפסוק מתאר את השפע האלוהי שיתקבל אם העם ילך בדרכי ה'. זאת אומרת - אם העם ימשיך עם הטוב הקיים הוא יזכה בעוד טוב בשפע נוסף. אין צורך לבעוט בהכל בכדי להכניס שינוי, בכדי לחדש. אפשר לשלב כוחות. אפשר "לנצל" את יתרונות הזקנים וביחד עם הצעירים לצעוד צעד קדימה. הרי בסופו של יום כולנו מחפשים התקדמות ובשילוב כוחות נדמה לי שההצלחה תהיה אמיתית ועמוקה יותר. תחשבו על זה.

וְאֶכְלֶתֶם יֶשֶׁן נוֹשָׁן; וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֶדֶשׁ תּוֹצִיאוּ (ויקרא כו י). במקור: תיאור של השפע האלוהי שיתקבל אם העם ילך בדרכי ה'; וְאֶכְלֶתֶם יֶשֶׁן נוֹשָׁן; וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֶדֶשׁ תּוֹצִיאוּ (ויקרא כו י) ■ www.yotzrotcenter.info

אותם "זקנים" שיודעים מה הם עושים ולאן הם לוקחים אותנו. חסרה לי הבשלות והראיה הרחבה והמעמיקה. התופעה הזו פוגשת אותנו בכל מקום: בכוכב נולד, במודעות דרושים שמבקשות ניצאות טובה וצעירה, באנשי חינוך שצריכים להיות מחוברים לנוער אז "ניקח מחנכים/ות בני 23 שיחנכו חבר'ה בני 18". זה פגש אותי בקלפי כשמישהו אומר לי "אני עם לפיד. הבן אדם נראה טוב, היה בטלוויזיה."

דוגרי - התופעה הזו קצת מפחידה אותי. היא חלולה, קצבית, נוצצת ושטחית ובלתי יכולת להחזיק מעמד כי היא בלי אחיזה חזקה במציאות, היא רגעית וחולפת.

ניתן לו צ'אנס". יתכן שיאיר לפיד הוא אכן אדם ראוי ומתאים אך המפלגה שלו היא בדיוק העניין שעליו אנחנו מדברים. דוגרי - התופעה הזו קצת מפחידה אותי. היא חלולה, קצבית, נוצצת ושטחית ובלתי יכולת להחזיק מעמד כי היא בלי אחיזה חזקה במציאות,

חבר'ה אני זקנה! אומנם בגיל אני לא עונה להגדרה הזו בכלל, אבל אני מודיעה לכם שאני זקנה. אני זקנה כי פשוט "העולם שייך לצעירים". צעירים במחשבה, בהבנה, בהתנהגות. לרוב צעירים גם בגיל אך זה לא מחייב. צעירים ובוסריים, לא בשלים לחלוטין. אני מסתובבת עם התחושה הזו זמן רב אך בשבוע שעבר עם היוודע תוצאות הבחירות לכנסת ה-19 של מדינת ישראל, זה הכה בי בחוזקה.

ה"זקן" עפ"י המקורות שלנו הוא האדם החכם, בעל הידע והתשובות. מתוך ניסיון חייו ועושר החוויות שעבר במהלך שנותיו ניתן לו מעמד של כבוד ואפילו מעט יראה חיובית כלפיו.

שמתם לב שהרבה מן הנבחרים החדשים לכנסת הינם צעירים. "חדשים מהנילון". הם נראים טוב, הם מדברים רהוט וגזעי, עשו בעבורם מה שנתפס כנכון וכמתאים ויש להם שיק, הרבה שיק. יש בפייהם בשורה שאיש לפנייהם לא חשב עליה - משהו חדש ומלא קסם. הם כוכבים! האמת שזה נשמע פצצה! אני מאמינה שבין כל החבר'ה החדשים בכנסת הבאה יהיו כאלה שאכן טוב מאד שנכנסו לעשייה ולתרומה במגרש הפוליטי, אבל בתמונה הכללית חסרים לי

ממחלקת העודפים

בואו לתחנה מרכזית ירושלים ותיהנו ממגוון מחירים של פעם בשבע שנים

דברייט

תחנה ירושלים

10 שנים

לדיסק

ימולדת 7 לדברי שיר

תשס"ו-תשע"ג

אנחנו חוגגים ואתם מרוויחים

לדעת את הארץ - סמסטר שני

קורסים בידיעת הארץ לציבור הרחב בהדרכת טובי המדריכים והחוקרים בשנת תשע"ג

תקופת המקרא בעיון ובסיור

בעקבות עם ישראל בארצו בתקופת המקרא (באוטובוס).

מדריך: אריה רוטנברג. יום בשבוע: רביעי (11 סיורים וימי עיון)

סוגיות בנושא הערבים בירושלים וביהודה

ניגוע בהיבטים שונים של האסלאם, הערבים והסכסוך הישראלי-ערבי. (ברכבים פרטיים).

מדריך: ירון עובדיה. יום בשבוע: שישי (4 סיורים).

הסיור לאור המקורות

נסייר ברחבי הארץ, בהדרכת מיטב המדריכים, בעקבות דמויות ואירועים בתולדות העם והארץ (באוטובוס).

רכז: אריה רוטנברג. יום בשבוע: שני (11 סיורים)

חוג אופניים

אזור יהודה וגוש עציון מזמן מסלולים מיוחדים (בשפלה, בהר ובמדבר) ומגוונים לרוכבי אופניים **מדריך:** גדי חיימוב. יום בשבוע: שישי (5 סיורים)

חוג משוטטי עציון

חוג טיולים למיטיבי לכת בארץ יהודה (ברכבים פרטיים)

מדריך: בנימין טרופר. יום בשבוע: שישי (5 סיורים) בשבוע הבא נפרסם את תוכנית הקורס

חוג משוטטי השומרון

חוג טיולים למיטיבי לכת אל פינות נסתרות ועלומות במרחבי ארץ השומרון (ברכבים פרטיים)

מדריך: דביר רביב. יום בשבוע: שישי (6 סיורים)

לטייל עם התנ"ך

קורס חורף בו נלך במסלולים ונבקר באתרים מקראיים בעקבות מלכים ונביאים (באוטובוס).

מדריכים: אריה רוטנברג ואפרת נתן.

יום בשבוע: שישי (2 סיורים)

עדות נוצריות בארץ יהודה

סדרת סיורים בעקבות העדות הנוצריות במדבר, בהר ובירושלים (ברכבים פרטיים).

מדריך: חנה בנדיקובסקי.

יום בשבוע: שישי (3 סיורים)

חוג צפרות

נצא לבתי גידול שונים לעקוב אחר ציפורי ארצנו וציפורים מודדות (ברכבים פרטיים).

מדריך: ערן בנקר. יום בשבוע: שישי (4 סיורים)

חוג אלונים

חוג לחובבי בוטניקה ופריחה ברחבי ארץ יהודה (ברכבים פרטיים).

מדריך: ד"ר עוז גולן. יום בשבוע: שישי (7 סיורים)

מוכר כגמול השתלמות למורים

אם יש לכם יום פנוי במהלך השבוע - בואו לטייל עמנו ביום שכולו חוויה ארצישראלית

בין המדריכים והמרצים: ד"ר אבינר אורית, אברג'ל

חיליק, הרב אמנון בזק, בייטנר שי, בן צבי גלעד,

פרופ' גבי ברכאי, ד"ר חנוך גמליאל, ד"ר נילי וזנה,

ד"ר אלי חדד, ד"ר חגי משגב, פרופ' אוריאל סימון,

הרב אלחנן סמט, ירון עובדיה, אוריאל פיינרמן,

יושי פרג'ון, ניר קינן, דביר רביב, ד"ר שוקי רייס,

ד"ר יוסי שפניר, הרב יובל שרלו

לפרטים והרשמה

בית ספר שדה כפר עציון (ע"ר)

02-9935133

www.k-etzion.co.il

יש להזמין מראש!

אירוח פסח בכפר עציון

בית ספר שדה שמח להציע לציבור:

אירוח פסח בהרי עציון במחירים נוחים.

לרשות המתארחים: סביבה שקטה ונעימה, דשא רחבי ידיים, מגוון שיעורים מפי טובי הרבנים, טיולים בכל ימי חול המועד (למתארחים 25% הנחה על הטיולים) גן שיר השירים, אוויר הרים צלול כיון ונוף מרהיב.

15% הנחה
למזמינים עד סוף
חודש שבט
(מספר החזרים
המזמין מוגבל)

חנן פורת את חנן פורת הכרתי אישית כשהגעתי לכפר-עציון כנח"לאי צעיר, ויחסיו התהדקו בשנות מגוריו בקיבוץ. הם התהדקו יותר כשעבדתי ככתב 'הצופה' ביש"ע, וסיקרתי לא מעט מפעולותיו. היו לנו, להערכתי, עשרות שעות של שיחות בארבע עיניים. בשבילי הוא היה אדם מדהים, שילוב נדיר של איש רוח ואיש מעשה, מנהיג אמיתי, מורה דרך אידיאולוגי, גם כשחלקתי לפעמים על צעדים שלו, בעיקר במישור הפוליטי.

את הביוגרפיה שלו, בגדול, הכרתי בעל-פה. הרעיון לכתוב את סיפור חייו עלה אצלי לפני 9 שנים, כשחגגו לחנן 60 שנה, ואני ערכתי את התחקיר הביוגרפי לערב בסגנון 'חיים שכאלה'.

הצעתי לו את הרעיון אבל הוא, בענוותנותו הטבעית, האמיתית, לא חשב שבגיל 60 כבר צריכים לסכם את חייו... אחרי פטירתו הרגשתי שיש לי את הידע והכלים לכתוב עליו ביוגרפיה מקיפה, אמינה ומעמיקה, שתציג בפני הציבור את דמותו הייחודית, במלוא גדולתו הרוחנית והמעשית וגם מגרעותיו, הצלחותיו המסחררות וגם כשלונותיו, (היו גם כאלו).

ראיתי עשרות ממכירי, ישבתי בארכיון כפר-עציון ובארכיון העיתונות בבית אריאלה, חרשתי את הארכיון הפרטי שלי, וכך התגבש הספר.

סיפור אחת ההפתעות הגדולות שלי כשכתבתי את הספר, וחשבתי שאני יודע הכל על חנן, היתה הגילוי עד כמה הנושאים החברתיים העסיקו אותו, גם כחבר-כנסת. כמה הוא היה רחוק מהסטיגמה של "מתנחל שכל מה שמעניין אותו זה רק ארץ-ישראל". הנאום הראשון שלו בכנסת בשנת תשמ"א, הח"כ המתנחל הראשון שזה עתה נבחר ולראשונה עולה על הדוכן, היה בנושא המצב בגבול הצפון ובעיותיה של קריית שמונה. הוא העביר את "החוק למניעת התעללות בקטינים ובחסרי ישע" יחד עם דדי צוקר, ואת חוק זכויות החירש עם אמנון רובינשטיין - שניהם מהקצה השני של הקשת הפוליטית - ואת חוק "לא תעמוד על דם רעך", ההופך את החובה המוסרית של עזרה לזולת לחובה הנובעת מחוק. והוא הקים את 'אורות חסד' לעזרת משפחות נזקקות. זה היה חנן האמיתי, לא פחות מחנן המתנחל.

חלופי דורות "המפד"ל ההיסטורית" היתה מפלגה דתית שכולם אהבו אותה, כי היא היתה קטנה, חלשה, וחסרת אמינות, שדאגה ל'שטיבל' הקטן של חובשי הכיפות הסרוגות, ונתנה למפא"יניקים לנהל את המדינה כרצונם, בלי להפריע להם.

'הבית היהודי' כיום, ובאופן פרדוקסלי גם חובשי הכיפות הסרוגות בשאר המפלגות, מייצגים את השאיפה האמיתית של הציונות-הדתית כולה - להיות חלק אינטגרלי מההנהגה. כמו שהפסקנו להתפלל למראה כיפות סרוגות בעמודות הבכירות ביותר במסכ"ל, בבית-המשפט העליון, באקדמיה ובעסקים, אין סיבה שלא נקבל בטבעיות ראש ממשלה עם כיפה סרוגה.

תקשורת דתית התקשורת המגזרית היא דבר חשוב, כי היא תמיד מביאה עמה ערך מוסף של הנושאים הקרובים לליבו של האדם הדתי, שהוא לא ימצא בתקשורת הכללית. אחד מחוקי העיתונות הוא "חוק הקירבה" - אדם תמיד אוהב לקרוא על נושאים הקרובים לליבו, להשקפת עולמו, למקום מגוריו או לתחביב שלו. העיתונות המגזרית, כמו העיתונות המקומית, מספקת את הרצון הזה. גם העלון 'מצב הרוח' אותו אני עורך וגם העלון שאתם קוראים כעת מוכיחים זאת.

אופטימיות זהירה בעוד עשר שנים הציבור הציוני-

דתי יהיה במקומו הטבעי - בהנהגת המדינה. ישיבת הממשלה תפתח בדבר תורה... איפה אני אהיה? הפסקתי לחשוב מה אני רוצה לעשות כשהיה גדול.

חיפה < נצרים < אלקנה < זרעים < הצופה < מקור ראשון < מצב הרוח < חוקר היסטורי

ישבנו לשיחה מעניינת עם העיתונאי חגי הוברמן לרגל צאת ספרו החדש, ובדרך שאלנו על התיישבות, על זמביש, על ההבדלים בין המפד"ל להסתורית ל'בית היהודי', על התקשורת הדתית וסיימנו כמו תמיד באופטימיות זהירה.

רקע גדלתי בחיפה, יליד תשי"ט 1959, שבט כיסופים בבני-עקיבא, סניף חיפה-הדר. בוגר ביה"ס יבנה בחיפה (שבין בוגריו גם זבולון המר ז"ל ויבדל"א נפתלי בנט). שירות צבאי בנח"ל, בגרעין לכפר-עציון. אחרי הצבא נשארתי בקיבוץ, ועבדתי כרתך במפעל 'אמגזית'. בשנת תשמ"ד הציעו לי מהקיבוץ-הדתי להשתתף בהקמת קיבוץ חדש בחבל עזה: נצרים. 3 שנים הייתי חבר קיבוץ נצרים. אחרי החתונה גרתי במושב של אשתי, בני-דרום. שנתיים אח"כ עזבנו את המושב והתמקמנו סופית באלקנה, מקום מגוריו הנוכחי. את הקריירה העיתונאית שלי התחלתי בהיותי תלמיד תיכון ככתב 'זרעים', בטאון בני עקיבא. משך 20 שנה עבדתי ב'הצופה' כעורך חדשות וכתב לענייני יש"ע, וכתב צבאי ב'מקור ראשון'. כיום בנוסף לתקשורת אני עובד כחוקר היסטורי במרכז להנצחת מורשת גוש קטיף הפועל בניצן.

התיישבות ההתיישבות ביש"ע שינתה אסטרטגית את המציאות במדינה ובמזרח-התיכון כולו. עובדה היא שגם היום אפילו גדולי השמאלנים נכנעו למציאות של "גושי ההתיישבות". ההתיישבות הכתיבה את מפת הנסיגות של הסכם אוסלו. זו הצלחת ההתיישבות - זה כישלונה. בכל מקום שההתיישבות היא מאסיבית, הקונצנזוס הישראלי מקבל אותה בלי עוררין. בכל מקום שהיא דלילה, היא נתפסת כמיועדת לעקירה. הכשלון אינו של המתישבים אלא של המדינה שגיממה והיססה במהלכה ביו"ש, בכל הממשלות.

מאחזים מאחזים שהוקמו מתוך הידברות והבנה שקטה עם הממשלה, מתוך תפיסה התיישבותית ברורה, היכו שורשים עמוקים והתבססו בשטח - עד שאפילו דו"ח טליה ששון לא היה יכול להם. עובדה: רק לאחרונה הוכרו כיישובים לכל דבר שלושה אתרים שקמו כ'מאחזים': ברוכין, רחלים וסנסנה. המאחזים הללו העצימו בצורה משמעותית את מפת ההתיישבות ביו"ש. מאחזים שהם לא יותר מהפגנות מתגרות, נשארים כאלו ואף לא לוקח אותם ברצינות.

זמביש לזמביש יש יכולת להבין מה עיקר ומה טפל, להתעקש על העיקר ולוותר על הגורמים המחליטים וגם עם האנשים בעיניים גם עם היכולת להבין - כמו שהיתה לחנן פורת ז"ל - מתי צריכים לפעמים ללכת צעד או שניים אחורה, כדי להתקדם אח"כ שלושה או ארבעה צעדים קדימה. ואם לפעמים ההליכה אחורה לא מניבה צעדים קדימה, גם זה חלק ממהלך ההתיישבות. אני משוכנע, גם אם אני מרגיז חברים יקרים, שאם היו מקשיבים לזמביש לגבי ההסכם שגיבש בנושא מיגרון, מיגרון היתה קיימת עד היום במקומה המקורי. אבל היו גורמים אחרים שחשבו שהם יודעים טוב יותר מה צריך לעשות - ומיגרון המקורית כיום היא עיי חורבות. וז"ל...

נתונים ישנו נתון שתמיד מדהים אותי מחדש: בשנת 1992 כשרבין ז"ל, עלה לשלטון, היו ביש"ע כמאה אלף יהודים. בשנת 2000 מספר המתישבים ביש"ע - כולל חבל עזה - היה כמאתיים אלף. כלומר: משנת 1967 עד שנת 2000, במשך 25 שנה של התיישבות ממלכתית מאורגנת, של תמיכה ממשלתית רחבה ושל סיוע בכל תחום - הגיעו ליהודה ושומרון כמאה אלף איש. בשמונה השנים שאחריה, של הקפאה וייבוש, של אינתיפאדות ופיגועים והסכמי אוסלו, הגיעו עוד מאה אלף איש. התהליך הזה נמשך גם בתקופת האינתיפאדה השנייה, וכיום מספר המתנחלים, גם אחרי עקירת יישובי חבל עזה ו-4 יישובים בצפון השומרון, הגיע ל-350 אלף איש (לא כולל ירושלים) - גידול של כחמישה אחוזים בשנה, הגידול הגבוה ביותר בישראל, של מפעל שכל העולם ואשתו, ומחצית המערכת הפוליטית בישראל, ומחצית אזורי המדינה, עושים הכל כדי להתנכל לו ולחסל אותו.

לבין למשל מפלגת הבית היהודי? בסה"כ 7 מנדטים. אם נתרגם למספר קולות מדובר ב 551,205 קולות מתוך 5,656,705 בעלי זכות בחירה. כלומר 3.6% מבעלי זכות הבחירה בארץ. והאחוז הקטן הזה הוא לדעת כל מי שעוסק בעניין ההבדל בין קבוצת שוליים לקובעי סדר היום המדיני החדש. אז תסלחו לי שאני הורסת את פסטיבל "יש עתיד", אבל אני לא רואה מדוע הפתק אותו שילשלו בקלפי אותם 3.6% מבעלי זכות הבחירה, מוכיח שהבוחר הישראלי שינה את כיוונו וכי העם רוצה... השלם את החסר.

בואו נשים דברים בפרופורציות. נכון עמדתו פטורי פה אל מול ההישג של מי שהיה עד לא מזמן פובליציסט חביב, אבל מכאן ועד להפוך אותו ואת דעותיו לכאלו המייצגות את העם כולו ואפילו את רובו הדך עוד ארוכה.

ואם אכן הוא יקבע את סדר היום של הממשלה הבאה הוא לא יהיה שונה בהרבה משי"ס וחברותיה בממשלות הקודמות שניצלו את כוחן כדי לסחוט את הממשלה באופן לא פרופורציונלי לגודל הציבור אותו הן מייצגות ■

דבר לא רוב הציבור ואפילו לא חמישית ממנו. אם נמנה רק לשם השוואה את מספר המנדטים שניתנו למפלגות המכונות קיצוניות, או כאלו שמעוניינות גם בהישגים סקטוריאליים (ש"ס, יהדות התורה, הבית היהודי, מר"צ, רע"מ - תע"ל, חד"ש ובל"ד) נגיע ללא פחות מ 47 מנדטים. רק של כאלו שהציבור ובוודאי הפרשנים שמים אותם תחת כותרת הקיצוניים או הסקטוריאליים (ויסלחו לי חברי הבית היהודי, שבוודאי לא רואים את עצמם כך, אך זהו ציבור הבוחרים שלהם ואלו דרישותיו: סקטוריאליות. לחלוטין). מי הם בוחרים הליכוד למשל אותם לא כללנו ברשימה הזו? לא בטוח שמה שעמד בראש מעייניהם, לפני דאגה להתיישבות, לפני דאגה לאינטרסים של הימין, היה שוויון הזדמנויות ודאגה למעמד הביניים (אגב סליחה למה צריך לדאוג כ"כ למעמד הביניים, למה לא למעמד הנמוך לפני הכול, אם כבר). אבל פסטיבל יאיר לפיד מסרב לדעוך. הוא יקבע את סדר העדיפויות של הממשלה הבאה מסבירות הכותרות וכותבי המאמרים. אם נחזור שוב לקצת מתמטיקה, כמה מנדטים יש בעצם בין יאיר לפיד המנצח הגדול

כבר כמה ימים שכתורות העיתונים זועקות בקול אחד: "עכשיו הכול ברור". ברור מה העם רוצה. העם רוצה מפלגת מרכז, העם לא רוצה עוד מפלגות קיצוניות וסקטוריאליות. הוא מבקש שוויון הזדמנויות ופתרון למצוקת הדיור הציבור בעצם מבקש את מה שהציע ברוב גאוניות יאיר לפיד, המשיח הבא של הפוליטיקה הישראלית. ואין פוצה פה ומצפצץ. אמר פרשן אחד, חזרו אחרי כולם מהנהנים במרץ ובחשיבות. אמנם סקרי טרם הבחירות שלנו התגלו כלא נכונים אבל הנה התאוששנו ושוב יש לנו מה להגיד.

עכשיו תסלחו לי שאני הקטנה פה ככה קצת מפקפקת במסקנה החד משמעית הזו. ולא שיש לי משהו נגד שוויון הזדמנויות ודיור בר השגה, אבל בכל זאת את העובדות צריך לשים על השולחן, ומתמטיקה פשוטה גם אני למדתי, אם יורשה לי לשאול, על מה מתבססת הקביעה הזו? על אותם 19 מנדטים של יאיר לפיד? נכון באופן יחסי לסקרים ולמתחריו מדובר במספר מנדטים לא יאומן שגרם לרבים ואף אני ביניהם לשפשף את עיניהם יום לאחר הבחירות, אבל באופן אובייקטיבי 19 מנדטים הם בסופו של

המדור מוקדש ל:

אוריה מור יוסף ועוז; דניאל ורננה קורנשטיין; ליאור (אמריק) ועז אליאס; הודיה גרייצר ויאיר (אמרופל) איתן; אילנה ואלעד בן גיגי

שהתחתנו/מתחתנים השבוע.

ול: הדס גרינברג ואלעד וידר; בכור סוויד ונאורה סוויסה; עמיחי שמילוביץ ורקל גדליהו; אורה בר-חן ויצחק רודריגז; חיה פרקש יהלי קנטמן וצבי בדיחי

שהתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרב אצלכם!

גם לכם היו פדיחות בדייטים? גם לכן נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכן, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבועות בקומיקס.

בישיבת חיצים
באיתמר
תוכל לקלוע
לכל המטרות!

לאיזו מטרה אתה מכוון?

יום ראשון ל' שבט (10.2.13) בשעה 9:30

* הרשמה חובה!

פרטים באתר: www.chitzim.co.il | סימה / נורית 02-9971777 052-5665703

לך האמנה (אסוף...) (תגובה למכתב משבוע שעבר)

קראתי את מכתבך וכל כך הזדהתי, לחוות מבטים מעוררי רחמים לשמוע משפטים כה כואבים בכל ברית: "בקרב אצלכם..." נגד עין הרע? לראות סביב אמהות עם עגלות תינוקות כל כך חמודים אני באמת שמחה בשביל כולן אך כל כך כואבת חתולה לידי עוברת הוי ה'! אפילו החתולה בהריון!! חוזרת הביתה עוד דקירה צורבת בבטן והיא כל כך כואבת מגיעה עד לנפש והדמעות זולגות הטלפון מצלצל והאחות על המשפט המוכר חוזרת: "אני מצטערת..." והבעל האוהב: "לא נורא, זה משמיי, בפעם הבאה..." והנפש זועקת מה לא נורא? נאמר שזה אסון לעבור שוב את הכל! ובפעם הבאה זה באמת הצליח, לאחר אין ספור תפילות המגיעות מקירות הלב, המשיכי להתפלל הקב"ה אוהב כל בן מישאל משווע לכל תפילה ובקשה ובע"ה באמת בקרב תשמעי בשורות טובות.

א

חיות דעת

גבולות ברורים ד"ר חוה אנקור מאמנת אישית וזוגית, מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

אני בת 34, יש לנו 5 ילדים, הגדול בן 10. אני עובדת בחברה גדולה שעושה ארוכות, אוהבת מאוד את העבודה שלי ושואפת לטפס הלאה לתפקידים ניהוליים בכירים. הקושי שלי, שהעבודה כל הזמן נכנסת לי הביתה, בעלי אומר שזה בא על חשבון הילדים. אני משתדלת להיות עם הילדים-כשאני סוף-סוף מגיעה הביתה-אבל אני חייבת לענות לטלפונים דחופים. יש עלי המון עומס ומתח מרגישה שאני לא רוצה לוותר על שום דבר ושהכל חשוב לי...

תשובה:

נשים רבות ודאי מזדהות אתך. בשנים האחרונות יש מעט מאוד "הנחות" לנשים עובדות, והרבה מאוד דרישות. מעטים המקומות המאפשרים משרה חלקית, וכך מוצאות את עצמן נשים רבות במצבך - עם תסכול מכל הבחינות. את שעות העבודה לא בידינו לשנות, אבל, כמה העבודה נכנסת הביתה-זה תלוי בך! כדאי שיהיו לך גבולות ברורים, כמו למשל, בזמן ארוחת ערב המשותפת אין עונים לטלפונים. הודיעי בעבודה, שיש זמן שמוקדש ומקודש לילדים, ואין אפשרות לענות (גם לא בסמס). אלא אם יש חלילה מצב חירום, ואז יש צלצול מוסכם). בעבודה שלך, ילמדו להעריך את הגבול גם אם בהתחלה תהיה ביקורת. שיח יומי משותף עם הילדים הוא משמעותי וחשוב ואי אפשר לוותר עליו. גם סיפור שנספר לילדים לפני השינה משמעותי וחשוב מאד. אנחנו רוצים לחנך את ילדינו, ולא נשאיר את המשימה לטלוויזיה, למחשב, לשכנים ולעוד גורמים שאנחנו אפילו

לא משערים שקיימים בחייהם. וזאת העבודה הקשה. להיות מסוגלת להתנתק ולשים גבולות. יש מאתנו, שכל רגע בודקים האם יש ידיעה במייל, בפלאפון - ואם לא, הם מתחילים להרגיש שאולי "שכחו אותם בבית..." אפשר לעבור "גמילה", לדעת שאנחנו חשובות, גם אם לא מדברים אתנו או מחפשים אותנו בכל רגע. חשוב לשוחח בנחת (ולא כשהילדים סביבכם) עם בעלך, לשתף אותו במתח ובקושי שלך, ולבדוק איתו איך הוא יכול לסייע יותר. אולי תגיעו למסקנה שכדאי "לקנות" עזרה נוספת לבית, כמו למשל בעבודות ניקיון, כדי שתהיי רגועה ולא תרגישי שהכל נופל עליך. כדאי לשתף גם את סבא/סבתא, אולי משהו מהם יכול גם כן להיות לכם לעזר. סדר עדיפויות יכול לסייע לך, כשתביני שלא הכל דחוף, ויש דברים שאפשר לוותר עליהם או לפחות לדחות אותם לזמן נוח יותר. ועם כל זאת, זכרי שהילדים הם "השקעה" הכי משתלמת לנו!

סדר עדיפויות יכול לסייע לך, כשתביני שלא הכל דחוף, ויש דברים שאפשר לוותר עליהם או לפחות לדחות אותם לזמן נוח יותר.

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כמעין המתגבר

ישראל בר טוב

מעין מאיר - גוש טלמונים

מים יוצאים ממערה חצובה בקיר סלע לשוקת גדולה ויפה ומלאה במים, ומשם זורמים לבריכה. בצד המעיין קיימים ספסל, שולחן, רצפת עץ, סככה ונדנדה. במקום שלוש בריכות יפות. שתיים בעומק 1.60 מטר והשלישית כמה פחות מחצי מטר. כזאת פסטורליות, לא תקפצו? **איך מגיעים:** מצומת שילת (כביש 443, בכניסה למודיעין) נוסעים לכיוון חשמונאים ומודיעין עלית, וממשיכים עם הכביש. קצת אחרי המחסום (שנמצא אחרי מודיעין עלית) יש פנייה ימינה לני"לי - לא פונים, ממשיכים ישר (עוברים את הכיכר) עד הפנייה הבאה, שם פונים ימינה לכיוון נווה צוף (חלמיש).

לאחר נסיעה של כרבע שעה תראו את המעיין והסככה מצד ימין. **עונה מועדפת:** כל השנה **מרחק הליכה מהרכב:** 10 מטרים **איזור:** מערב בנימין (מפת סימון שבילים מס' 7)

מתאים ל: כולם. הבריכות לא מאוד עמוקות, אבל המקום מטופח ומסודר. מקום מושלם למשפחות עם ילדים.

מאחורי הר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

יומולדת שבע לרשת האדומה

בימים אלו ממש חוגגת רשת הספרות והמוזיקה היהודית "דברי שיר" שבע שנים להקמתה. "דברי שיר" מוכרת כמפיצה הגדולה ביותר של מוזיקה יהודית ומן המשווקים הגדולים של ספרי יהדות בארץ. היא הוקמה בחודש שבט התשס"ו. כחצי שנה לאחר הגירוש מ"גוש קטיף" החליט הרב רן שריד לעבור מספסלי ההוראה בשיבת ההסדר ברמת גן לעולם התרבות והיצירה, והחל לעבור עם ספרייה קטנה ניידת במוסדות הלימוד. כעבור חצי שנה הצטרף אליו איש חינוך אחר, הרב מיכאל לב עם הדיסקים והמוזיקה. כמו בפוליטיקה, האיחוד השתלם. כך הוקמה האימפריה לתרבות יהודית.

"זו חגיגה גדולה לכל אחד מאיתנו" - אומר שריד - "כל אחד שיתבונן בארון הספרים שלו או בפינת הדיסקים בבית ויראה את הכותר ואת המהפכה באיכות. זה בזכות כל מי שלא צרב או העתיק והחליט לקנות. כל קונה היה שותף בכספו למהפכה."

כיום לרגל האירוע הם משתפים בחגיגה את כולנו, "השותפים" לדבריהם, ע"י מכירת עשרות דיסקים ותיקים ב-10 ש' בלבד בחנות המרכזית בתחנה המרכזית ירושלים. שיהיה במזל עד מאה ועשרים!

גילוי חדש

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

חידת השבוע

נא הואילו לקרוא פסוקים ראשונים בפרשת יתרו - ותמצאו בתחילה פעמיים אותה מילה. לא יהיה זה מבוק, אם אותה נהפוך או נקבל ללא ברכות - שתי חתיכות!

תשובות מהשבוע שעבר

פרק ט"ו פסוק א' "ואישייר משנה... אשייר לה כי טאה טאה טוס ורכבו רמה בים"

הזוכה אימן פרלשטיין

פתרון החידה מהשבוע שעבר:

אהרון רואל

הזוכה בשבוע שעבר:

רעות ניסנבוים, לוד

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabirishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה יזכה בפרס מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גיליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (אכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמרות).

חידת השבוע
הבה ננצל את חודש שבט, חודש השירה של הטבע, ונחוד חידת מוזיקה. זמר יש בעולם המאיר את אורה של השבת. כבר כמה תקליטורים הוציא על שירי שבת והחודש הוציא את אלבומו האחרון על שירי הסעודה השלישית.
התדעו, משפחה יהודית קדושה, מיהו הזמר המופלא?

בחסות רשת התרבות היהודית

שאלה:
מה תפקידו של המרזב בבית ואיך מתחזקים אותו?

תשובה:

מרזבים - מטרתם להוציא את כל מי הגשמים הנקווים על הגג המרפסות, כל שטח שהוא אופקי וחצי אופקי אל מחוץ לשטח הבית. לאורך השנים היה נהוג לשים את המרזבים בחלק מבניית המעטפת של הבית שלא יראו. בשנים האחרונות בבנייני בר אמנה הוחלט בחלק מהפרוייקטים להוציא את המרזבים אל מחוץ למעטפת הבית (קונטור) ולהתקין באופן חיצוני ע"ג החזיתות. אם בעבר צנרת המרזבים הייתה מפיו.סי, המטרה לוודא שהחומרים עמידים בשמש ובגשמים ובעיקר בשינויי טמפרטורות. מאחר והמרזבים הם כרגע אלמנט חיצוני, אז להחלטה זאת מתווסף הצורך שהמרזבים יראו באופן נעים לעין וגם יקובעו בצורה חזקה וראויה לעמידות בפני רוחות. חשוב לציין שבעלי בית הרוצים לעשות מרזבים באופן פרטי, ייעשו את העבודה עם איש מרזבים מקצועי שיידע לאסוף

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

פינה בבית

את המים מהגגות ויקבע את המרזב באופן מקצועי וחזק. באופן כללי בנק' החיבור בין המישור האופקי למישור האנכי של המים היא נק' כשל מאוד גדולה. אנחנו שמחים שבגלל הגשמים האחרונים והמבורכים כמות הכשלים שגילינו בבנייני בר אמנה בחיבורים הללו היו קטנים מאוד יחסית לכמות יח"ד הגבוהה שנבנו לאחרונה. הבעיה מחריפה במצב של שלג שבה המים עומדים ומחלחלים באופן איטי ומחולק על פני שטח פנים יותר גדול בניגוד לגשם שבה המים נשטפים מהר יותר ומובלים יותר מהר ע"י השיפועים של המרזבים. בטורים הקודמים דברנו על הצורך בתחזוקה שותפת בעיקר במעברים בין עונות, צורך זה קיים אף יותר בניקיונם, הזרמת מים והוצאת חסמים קיימים בתוך המרזבים.

צח רוזנצוויג, נתף - ניהול תיאום ופיקוח

נעלה את שירת ירושלים

על ראש שמחתנו

שירות ירושלים

באולמי שירת ירושלים תיהנו מאירוע מרגש, מנוף ירושלמי מרהיב ומשירות מסור מכל הלב.
בואו לחגוג בשירת ירושלים, זה מתנגן בדיוק לטעם שלכם.

**מבצע חורף חם
למהירי החלטה!**

**6,000 ₪ הנחה
+ שובר מתנה**

התקשרו לקבלת תאריכי המבצע

אולם מעוצב לאירועים ולכנסים | עד 600 מוזמנים | מיקום בכניסה לירושלים
אפשרות לחופה תחת כיפת השמים | שתי כניסות נפרדות
מבחר אפשרויות קייטרינג | חניה צמודה

אולמי שירת ירושלים, רח' כנפי נשרים 64 ירושלים | 02-5002737 | 050-4140430